

Sala Beckett

Obrador Internacional de Dramatúrgia

Temporada 2012-2013

Programa de mà

Àlies Gospodin

de Philipp Löhle

Traducció d'Anna Soler Horta

Direcció: Moisès Maicas

Del 06/03/13 al 31/03/13

L'AUTOR Philipp Löhle
(Ravensburg, Alemanya, 1978)

Després de cursar estudis d'història, de literatura, de teatre i de comunicació audiovisual a Erlangen i a Roma, roda alguns curtmetratges i documentals i col·labora amb la premsa escrita. De seguida, però, es dona a conèixer com a dramaturg, i les seves peces s'estrenen a Alemanya, França i Anglaterra, entre altres països.

Ha rebut diversos premis i distincions. L'obra *Àlies Gospodin*, estrenada el 2007 al Schauspielhaus de Bochum, va ser guardonada amb un premi del Bundesverband der Deutschen Industrie, i el 2008 va rebre una nominació per al Mülheimer Dramatikpreis. Löhle ha estat autor resident del Maxim Gorki Theater, a Berlín, i del Nationaltheater de Mannheim. Actualment és autor resident del Staatstheater de Mainz.

Altres obres seves són *Die Kaperer* (2008), *Die Unsicherheit der Sachlage* (2009), *Die Überflüssigen* (2010), *Das Ding* (2011) i *Der Wind macht das Fähnchen* (2012).

El 2008 Philipp Löhle va ser l'autor emergent alemany convidat al taller internacional de l'Obrador d'estiu de la Sala Beckett. Posteriorment, el 2011 va tornar a Barcelona per prendre part en la taula rodona de presentació de l'antologia de teatre català en alemany *Neue Theaterstücke aus Katalonien (Noves obres teatrals de Catalunya)*, publicada per Theater der Zeit.

SINOPSI

Mentre en Gospodin tenia la llama al soterrani de casa seva, tot el seu món anava a l'hora. Greenpeace, però, li acaba de confiscar l'animal, i en Gospodin no sap què fer. Ningú no entén el seu problema. Els uns volen redreçar el seu company, que renega dels diners i de les propietats materials; els altres s'aprofiten de la seva bona fe i del que consideren una visió del món extravagant. Però quan, sense voler-ho, a en Gospodin li cau a les mans una bossa plena de diners, no només s'interessen per ell els seus amics, sinó també la policia. Philipp Löhle presenta, a *Àlies Gospodin*, un destí alhora grotesc i tràgic, una llegenda contemporània protagonitzada per un antiheroi obstinat que troba la llibertat que cercava d'una manera si més no particular.

FITXA ARTÍSTICA

Autor: Philipp Löhle

Traducció: Anna Soler Horta

Direcció: Moisès Maicas

Intèrprets:

Gospodin: Jacob Torres

Ella, Anette, Sílvia, Mare i Comissari 2:

Mireia Aixalà

Ell, Andi, Norbert, Hajo, Karl Engerling,

Home del supermercat i Comissari 1:

Pau Sastre

Espai escènic: Anna Tantull i Òscar Merino

Vestuari: Moon Vives

Il·luminació: Daniel Gener

So: Aurélie Raoût (Lilou)

Ajudant de direcció: Albert Massanas

Producció executiva: Cristina Raventós

Agraïments: Míriam Compte

Durada: 90 min. aprox.

Un espectacle de Bohèmia's en coproducció amb Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia i l'Ajuntament de Mataró

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Amb el suport de l'Institut Català de les Empreses Culturals

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

I la col·laboració del Goethe-Institut de Barcelona, Focus i Q-Ars Teatre

EL CORRECTE EN L'INCORRECTE

Com se suposa que ho hem de fer, això? Amb totes les temptacions que ens envolten. Les ofertes. Les possibilitats. Les persones sense feina van amunt i avall amb el mòbil i la pantalla plana. Les persones amb feina també tenen mòbils i pantalles planes, però els encantaria poder fer una altra cosa algun dia. Potser simplement no fer res.

Els joves surten de la universitat i no saben què fer amb la seva vida. I el que un vol fer probablement no ho pot fer perquè «no m'agafaran». Massa aspirants a un sol lloc de treball. Mai no hi havia hagut tants estudiants que, en acabar la carrera, es passessin la vida fent pràctiques mal pagades. Amb una bona formació, amb una gran motivació, però, d'alguna manera, educats també en la melancolia, caminen feixugament per les ciutats, massa ocupats i cansats per rebel·lar-se, massa desorientats per saber contra què fer-ho.

És quan viatgem a altres països, a Sud-amèrica o, com a cas extrem, a Cuba, que ens adonem del mal que patim nosaltres: la desgana en què vivim immersos i l'angoixa d'haver d'estar constantment disponibles; i tot i això, seguim insatisfets. Perquè sempre acabem mirant-nos el melic. Al cap i a la fi, què ens han ensenyat? Que l'èxit només consisteix a tenir estudis, una carrera professional, un cotxe i molts diners. Algú que simplement sigui feliç no es considera una persona d'èxit, sinó un somiatruites, un gandul que no fa res de profit a la vida.

Una amiga meva va acabar la carrera amb el millor expedient acadèmic que un es pugui imaginar. Després es va agafar mig any sabàtic per anar a treballar a una granja a Portugal, per fer-hi una feina física, potser per sentir el seu propi cos després d'haver utilitzat tant el cervell. La meva amiga no va tornar mai. Es va enamorar i des de llavors treballa a la mateixa granja. Diuen que és feliç. Però la reacció de tothom davant la notícia que preferia portar un tractor en comptes d'una empresa va ser d'indignació, d'horror, d'incomprensió. Probablement també d'enveja per part dels més ximpls. Perquè si nosaltres, els més ximpls, haguéssim tingut el seu expedient acadèmic, no estaríem pas portant un tractor a Portugal, sinó que hauríem triat la carrera professional correcta. Una a la qual ara no podem accedir perquè uns números en un paper afirmen que no estem prou capacitats per fer-ho.

Per desgràcia no és tan simple. Només amb els símbols de l'estatus no n'hi ha prou per ser feliç; més ben dit, n'hauríem d'escollir de nous. No pas cotxes, iots i cases, sinó atacs de riure, nits de festa, dies de fer el ronso i xerrades profundes. Aquests haurien de ser els símbols de l'estatus. Quan veiem algú al matí assegut en un cafè llegint el diari, en lloc d'admirar-lo pensem que és un gandul. Només valen els qui van estressats. Això és el que se'ns exigeix i el que nosaltres exigim als altres. Però, per què? Per què senzillament no hi posem fi una vegada per totes?

Philipp Löhle

SOBRE L'OBRA

«En Gospodin té un dogma: vol “agafar el capitalisme pels ous” evitant de caure en les urpes del món laboral i menant una vida agradable i anticapitalista. Aquest propòsit és tan atractiu com impracticable en la vida quotidiana, i Löhle mostra les dues cares de la moneda. En Gospodin du a terme la seva petita revolució, la del que decideix aturar-se i baixar, interpretant el món i transformant-lo al mateix temps. Si més no per a ell.

Com a dogmàtic conseqüent, en Gospodin seria un pesat insuportable. Però Löhle esquiva aquest perill presentant un personatge que no s'estira els cabells quan s'enrabia, sinó que cau adormit. I com que els seus principis topen contínuament amb la realitat dels fets, en

Gospodin esdevé un exemple tragicòmic dels esculls que cal salvar si es vol canviar el món.»

Fragments de l'article d'Andreas Jüttner sobre *Gennant Gospodin* publicat a *Stücke* 8.

«Aquest petit viatge contra els molins de vent del nostre ordre econòmic es transforma en un repte molt difícil. L'intrèpid Gospodin ha d'alliberar-se primer de tot lligam amb les coses —s'ha d'autoimmunitzar contra els plaers del consum—; després rep ofertes de feina sense haver-ho demanat, i al final un amic li deixa una bossa plena de diners que, per més que s'hi escarrassi, no es pot treure del damunt. Perquè una consciència ideològica i contrària al treball pugui suportar aquestes càrregues, cal una disciplina de ferro, i és per això que en Gospodin acaba escrivint les seves consignes a les parets, des d'"Els diners no han de ser necessaris" fins a una curiosa variant de la llibertat d'acció individual: "La llibertat és no haver de prendre decisions. L'autèntica llibertat ha de ser no haver de prendre decisions, no perquè els altres decideixin per tu, sinó senzillament perquè no hi ha la necessitat de decidir, perquè existim i res més." No prendre cap decisió és l'expressió de llibertat més gran en un país lliure.

La manera com el protagonista de la peça posa en pràctica tot això suscita diverses interpretacions: en Gospodin és un enemic innocent del comerç al detall que l'únic que posa en evidència és que la crítica enèrgica del capitalisme està condemnada al fracàs, o és l'alternativa subversiva que combat el sistema amb les seves pròpies armes i pel camí aconsegueix la felicitat?

Després de molts tombs, *Àlies Gospodin* ateny la ventura i la satisfacció fent realitat el seu somni —a la presó, on la seva llibertat no té límit: ni diners ni decisions; ser i prou. Un nou començament.»

Fragments de l'article de Franz Wille sobre *Gennant Gospodin* publicat a la revista *Theater Heute*, núm. 2 (2008).

PROPER CURSOS A L'OBRA D'ADRE

Del 08/04/13 al 17/06/13

Escriure teatre amb actors amb Jordi Prat i Coll

Curs d'iniciació a l'escriptura teatral

De l'11/04/13 al 13/06/13

La primera bicicleta, el primer petó, la primera obra amb Cristina Clemente

Curs d'iniciació a l'escriptura teatral

PROPER ESPECTACLE

Del 04/04/13 al 07/04/13

El petit de Cal Eril

Presentació del nou disc

Concert

Sala Beckett/

Obrador Internacional

de Dramatúrgia

C/Alegre de Dalt, 55 bis (08024 Barcelona)

Telèfon: 93 284 53 12

info@salabeckett.cat - www.salabeckett.cat

Espai subvencionat per:

Amb la col·laboració de:

